

Erik Nilsson bekänner tidelag - rättegångsprotokoll i Stockholms magistrat och rådhusrätt

Anno 1668 den 28 Martij när och öfwerwarande Borg. och Råd.

Företogs en högmålssaak examinerat och remitterat ifrån Södre Förstadz Cemners Cammare d. 20 sidstledne Martij, uti hwilcken een gl. man, om sine 76 åhr som han säijer, doch icke gråhårigh, hwilcken medh twenne hustrur i Echtskap lefwat och 22 barn afladt, såsom medh den förste 8 och den andre 14, aff hwilcka allenast 2 döttrar i lifwet fins, uti 1½ åhr hafft tijdelagh medh twenne sine koor, hwar aff een för ett åhr sedan till een Slachtare Skarpens Johan wijdh nampn försåldt haffwer, men den andre ännu leffwer. och hafwer han förr warit een Trådragare wijdh Wellinge och Nacka bruuk, men bodt här i några åhr i Staden, hans nampn är Erich Nillßon, denne hans diefwuldz wederstyggelige syndh emoth naturen är sålunda worden rögd och uppenbarat, att hans hustru Malin Matzdotter om sina 55 åhr, hwilcken uti sitt 53 åhr, af sin man Erich Nilßon är hafwande worden och födt dödt barn, slagit sine bägge döttrar medh rijs för dett dee lupo på gathan, då Fadren Erich Nillßon icke dem ömkat, utan befalte slåa dicht, då hans eena dotter bekänt och uppenbarat fadrens syndh, som i ransackningen uthförligare förmähles, den han och genast tillstådt, lagdt sig ängslig i sängen neder och andre dagen straxt sielf låtit genom sin granne Hökaren Johan Ißborgh kalla Stadztienaren och skyndat sigh till fängellset.

Deße personer alla särskilte förestälte, granneligen Examinerade och troligen som wederbör sanningen att bekänna förmante tillståå, den bekännelsen; Ransakningen förmähles, allenast wore barnen i dett twetalige, att Annika sade Maria sedt först fadren. begåå samma syndh och roopat sigh att see. Maria twert emoth sade att Annicka det först sedt och ropat sigh att see, dett dee och straxt för grannehustrun Wallborg Persdotter oppenbarade, effter dee icke tordes för modren sådant seija, här till hustru Walborgh om 42 åhr gl. som bodt i 11 åhrs tijdh wijdh Erich Nillßon medh stoor Eeder nekade, att hon det alldrigh aff dem hördt, mindre någonsin sedt något, eller kunnat troo den gl. Mannen om sådant. Erich Nils sons hustru Malin Matzdotter sade sigh alldrigh förmärckt mannen bedriffwit een sådan synd, Men trodde wähl, dett wahra Gudhbättre sandt, emedan han offta sagdt sigh alldrigh fåå een åhrlig dödh, och hafft een knijff hoos sigh i sängen, warit elacker och bannadz, gådt ogärna och sällan i kyrckian, och myckit sällan till Herrans högwärdige nattward, Men hon uti sine böner till Gudh bedt för honom, låckas och medh honom, så att han Nyårsdagen gick till Gudzbordh, sedan hafwer han alldrigh medh henne warit i sängh, i dett dånade hon bortt och war bortta een godh Stundh, att man hade nogh att giöra förr än hon kom sigh före.

Erich Nillßon medh gråtande tåhrar och bäfwande kropp, som och straxt lufftade aff booskapen, att den som honom när sått måtte fåå ondt, tillstodh sin begångne syndh, den han tidh och offta begångit hafwer och alldrigh trodt någon skohla det sedt hafwa, och alldrigh dett för någon uppenbarat, wille gärna döo och komma till sitt förtiente straff, allenast nekade han till, sigh hafft knifwen i sängen, såsom och bruukat eller öfwat den syndan förr än han sielf dels bekänt, nämbl: uti hallfft annat åhr, icke heller då koon skulle honom see fulla månen och bööla. Så alldenstundh han sielf tillstodh gärningen, dömbdes han aff

borgmestare och Rådhus effter Gudz och werldzlig lagh till döden, remitterandes här medh saaken medh sielfwa ransakningen till den Högl. Kongl. HoffRätten undertienstligen.

Källhänvisning: Stockholms stadsarkiv, Stockholms magistrat och rådhusrätt A2a: 3